

[Munch-Petersen.]

det være i høj Grad skadeligt, om man putter endnu flere Folk ind i disse Rum. Som jeg sagde før, findes der andre Rum om Bord i Skibene, som man kan omdanne til Mandskabsrum, og paa den Maade kan man faa Plads til flere. Men alt dette afhænger jo ogsaa ifølge den Formulering, Lovforslaget har, fuldkommen af Ministerens Skøn, idet de gamle Skibe jo undtages fra Loven, dersom Forholdene ikke tillader saadanne Ting, og om de tillader det, det afgør Ministeren administrativt.

Med Hensyn til vort Lovforslag havde Søfartsministeren Indvendinger at gøre mod nogle Paragraffer, idet han sagde, at der ikke var nogen Bestemmelse om, hvordan Loven skulde overholdes. Ja, man skulde jo dog mene, at der her i Landet var almindelige Regler for, hvem der skulde sørge for, at en Lov blev overholdt. Der findes jo bl. a. en Søfartsminister, der skulde være særlig indstillet paa at sørge for, at en Lov paa hans Omraade bliver overholdt, og der findes Domstole, hvor Søfolkene kan bringe Forhold ind til Afgørelse, naar de mener, de er i Strid med, hvad der er gældende Lov. Men hvis Ministeren mener, at der skal udformes visse Paragraffer med saadanne Regler, har vi aldeles ikke noget imod det.

Det er betegnende, at ingen af Talerne kom ind paa en Imødegaaelse af min Omtale af Forholdene i de russiske Skibe. Det skal man selvfølgelig vogte sig for paa dette Omraade, hvor det er saa let at kontrollere, hvordan Forholdene er; ellers ynder man jo, naar det drejer sig om Forhold, som ikke saa let kan kontrolleres, at komme med horrible Historier om Forholdene i Rusland.

Der blev sagt, at vi ikke ønsker Regeringslovforslaget gennemført. Jo, vi ønsker naturligvis Lovforslaget gennemført. Vi ønsker alle de gode Ting, der er i Lovforslaget, gennemført; men vi ønsker de uheldige Bestemmelser i Lovforslaget anderledes formuleret, saaledes som jeg allerede gav Udtryk for i mit første Indlæg her. Men vi ønsker under ingen Omstændigheder, at den Hensigt, som det ærede Medlem Hr. Rager gav Udtryk for, at der var med dette Lovforslag, skal naas, at det skal lykkes at lede Søfolkernes Opmærksomhed bort fra, at det er deres Opgave først og fremmest gennem Kamp at forbedre Forholdene.

Det er for øvrigt betegnende, at ingen af Talerne under denne Debat er kommet ind paa deres Stilling til Søfolkernes Strejke i Fjor eller har udtalt sig om, hvordan de vil stille sig over for en Strejke i Aar. Sø-

folkene har med et Flertal paa over 90 pCt. vedtaget at opsigte Overenskomsterne, og hvis der ikke opnaas Enighed, maa Resultatet blive en Strejke ogsaa i Aar. Hvordan vil en saadan Strejke blive mødt fra Regeringens Side, vil den blive mødt paa samme Maade som i Fjor? Det Spørgsmaal vilde det være rart at faa klaret.

Under alle Omstændigheder er det vor Opfattelse, at Søfolkene gennem Kamp maa søge at naa saa mange Resultater som muligt og selvfølgelig ogsaa ved at øve Pres ude omkring søge at faa Rigsdagen til at vedtage visse Forbedringer. Det vilde være glædeligt, om det kan lykkes, og vi skal støtte de Forbedringer, der kan opnaas ad den Vej, samtidig med at vi peger paa, at Søfolkene maa føre Kampen videre ude omkring i Landet.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Duborg havde den Frimodighed over for Rigsdagen at fremsætte den Udtalelse, at Landbrugets Udøvere ikke havde mødt nogen Velvilje, naar de fremsatte deres Krav, og at der var i Tusindvis af Landbrugere, baade Landmænd og Arbejdere, der arbejdede under Vilkaar, der var langt ringere end de Vilkaar, hvorunder Søens Folk arbejdede.

Det er nogle ualmindeligt dristige Paa-stande. Det er for det første ganske urimeligt og ogsaa helt uforstandigt her i Rigsdagen at fremsætte en Udtalelse om, at Rigsdagen ikke havde vist Velvilje over for Landbrugets Krav. Det er altsaa Takken, man skal have for det, der er vedtaget af Indrømmelser over for Landbruget i en svær Krisetid. Jeg kunde jo nævne mangfoldige Indrømmelser, der er gjort Landbruget. Vi har vedtaget en Sukkerordning, som vel ogsaa det ærede Medlem Hr. Duborg har nydt godt af, en Sukkerordning, hvorved Befolkningen uden for Sukkerroedyrkernes Kreds er kommet til at betale en højere Pris for deres Sukker, end de ellers vilde være kommet til. Vi har vedtaget en Smørordning — den er nu bortfaldet, fordi Landbruget ikke længere ønskede den. Vi har i en lang Periode haft en stor Forhøjelse af Margarinepriserne i Forbindelse med Smørordningen til Fordel for Landbruget — sandelig ikke til Fordel for Arbejderne. At der var en Del Landbrugere, der ogsaa var utilfredse med denne Ordning, er en Sag for sig, men Hensigten med Ordningen var jo at hjælpe Landbruget. Og vi har den Dag i Dag en Kødordning, der tager Sigte paa at yde Landbruget en speciel Hjælp.